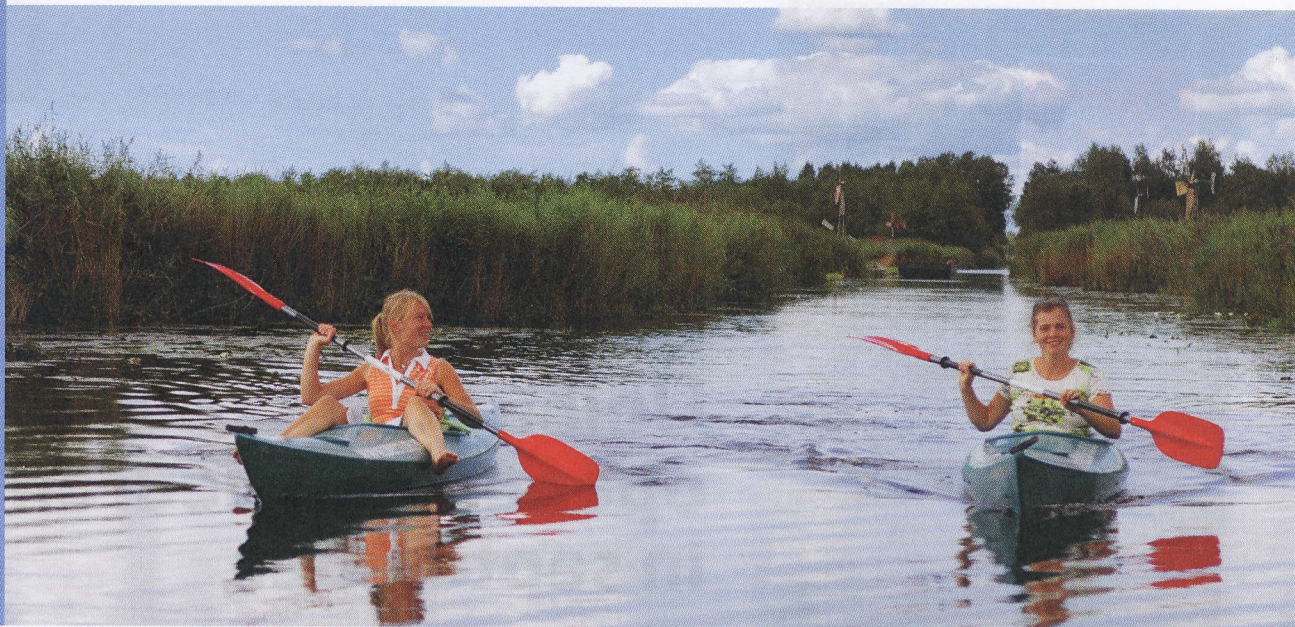

Scan de code
voor de kanotocht
door De Wieden.
Of kijk op [nm.nl/
route-mathiska](http://nm.nl/route-mathiska)

De Wieden vormt samen de Weerribben (van Staatsbosbeheer) een nationaal park; met bijna 10.000 hectare is het nationaal park het grootste laagveenmoeras van Noordwest-Europa. De Bakkerskooi, een eendenkooi, was in 1934 de eerste aankoop van Natuurmonumenten in het gebied.

Mathiska Lont (44) werkt sinds 2006 als excursieschipper in De Wieden. Mensen de mooiste natuur in binnen- en buitenland laten zien, is haar grote passie. Behalve bij Natuurmonumenten, doet ze dat bij een reisorganisatie.

Met Mathiska Lont door de waterjungle van *De Wieden*

In De Wieden kun je je helemaal alleen op de wereld voelen, zegt boswachter Mathiska Lont. Tijdens een kanotocht van 12 kilometer neemt ze ons mee door velden van waterlelies en gele plomp.

ijsvogel

Het is meteen raak. Als we Belt-Schutsloot uit kanoën, zijn we in een totaal andere wereld. De wereld van Mathiska Lont. Als reisleader heeft ze alle uithoeken van Europa gezien, maar in De Wieden is ze thuis. Zes jaar vaart ze als schipper op een excursieboot door het gebied, en ze is er nog lang niet op uitgekeken. "Door al die overgangen in De Wieden tussen land en water gebeurt er van alles. Het geeft een ruig gevoel, een beetje wildernis, ongereptheid. Hier kun je nog verdwalen. Hier kun je je helemaal alleen op de wereld voelen."

En dat in een landschap dat toch helemaal door menselijk graafwerk is ontstaan. In enkele eeuwen zijn hier meters veen afgegraven. De landschapsvernietiging van onze voor-

ouders heeft een nieuw panorama opgeleverd waar we nu vol bewondering doorheen varen. Legakkers, petgaten, trilvenen, hooilanden en plassen: de afwisseling is groot. Samen met de bewoners van het gebied zet Natuurmonumenten alles op alles om het zo mooi te houden. Dat betekent nog steeds heel veel mensenwerk: hooilanden en rietvelden maaien, petgaten uitgraven, waterkwaliteit verbeteren, bosjes rooien, geultjes aanleggen.

SPOREN VAN DE OTTER

En toch dat gevoel van wildernis, van ongereptheid? Ja, wel degelijk! Als we de Dirkswijde opvaren komen we terecht in velden met gele plomp, waterlelie, krabbenscheer en moerasvergeet-me-nietje. Waar je ook kijkt, overal zie je

Van links naar rechts:
slangenwortel, wilde
eendjes en trilveen

'Een zwevende zeearend, zó gaaf

witte, gele en blauwe bloemen. Dit is de jungle van National Geographic. Mathiska: "En daar aan de overkant broeden de zwarte sterns op de vlotjes die onze vrijwilligers hebben gemaakt. Kom er niet te dicht bij, want dan vallen ze je aan." In een dode, kale boom langs de Zandgracht kijkt een boomvalk uit over de omgeving. "Af en toe zie je ook een zeearend langs zweven. Dat is zó gaaf." Bij een hoge oever met wat bomen en struiken leggen we aan. Mathiska springt uit de

kano. Er zijn mogelijk sporen van een otter te vinden. Overdag krijg je 'm niet te zien; dan ligt de otter te slapen in een hol onder een boom, een rietbed of in één van die dikke pollen met pluimzegge, die wel zeventig jaar oud kunnen zijn. 's Nachts maakt de otter uitgebreide tochten op zoek naar voedsel. In het water, dat dankzij flinke investeringen weer veel schoner is, vindt hij volop vis. Sinds tien jaar leeft dit prachtige dier weer in het nationaal park. "Met zestig dieren zit het gebied vol. Van hieruit

zwermen ze uit over Nederland. Helaas verongelukken regelmatig otters als ze een weg oversteken. En dat is niet nodig, want voor kleinere beesten als otters is maar weinig nodig om ze veilig over te laten steken. Het moet toch kunnen dat Nederland leefbaar is voor alles wat leeft?"

ALS JE ER DOORZAKT...

Via de Vossebelt komen we in de Venematen, waar we weer getraakteerd worden op fenomenale bloementapijten op het water. Naast de plas ligt een trilveen, een pakket plantwortels op het water. In de tv-commercial van Natuurmonumenten die vorig jaar te zien was, staat Mathiska te dansen op dit drijvende land. Navolging is toch niet raadzaam, zegt ze. "Onder zo'n pakket van twintig centimeter kan zomaar twee meter water zitten. Dus als je er door zakt..." Maar ook vanaf het water is het een plaatje. De orchideeën bloeien volop en langs de oevers staan de witte schermen van de

waterscheerling te pronken. Deze pracht is overigens wel dekmantel van een heel giftige plant.

Op een oever zit een knobbelzwaan statig op haar nest, terwijl manlief door de waterplanten glijdt op zoek naar voedsel. Elke plas heeft zo 'n eigen zwanenpaar. "Het zijn de zwaarste vogels van ons land. Ze hebben dus behoorlijke plassen nodig om op te kunnen stijgen."

SLANGEN OP HET WATER

Bij de oversteek over de AreMBERGERGRACHT staat een zwil, een loods waar de riettelers hun bossen riet opslaan. Van hieruit gaat het harde, stugge riet onder het merknaam Wiedenriet de Nederlandse daken op.

In het Stobbenkolkje wacht ons een nieuwe verrassing: velden met gele watergentiaan en slangenwortel, familie van de aronskelk. "Dit is zó mooi. Ook met de wortels van de

slangenwortel die als slangen op het water liggen, is het net of je in een oerwoud terechtkomt."

Dan doemt Belt-Schutsloot weer op. Je kunt hier afslaan naar het dorp, maar Mathiska wil nog een extra lus maken. "Ik wil je nog wat laten zien." Na het dorp kanoën we een bos in. In de beslotenheid van de groene tunnel klinken de vogelgeluiden helder en luid. De weerspiegeling van de witte berkenstammen in het water is betoverend. "Hier word ik stil van, elke keer weer."

Na het bos komen we vrij snel op het open water van de Belterwijde. En dat betekent meer wind. Het kanoën wordt werken. Het deert Mathiska niet. "Ik ben een Lont. Mijn roots liggen aan de waddenkust." Futen met hun jongen op de rug begeleiden ons richting de finish in Belt-Schutsloot. 🍃

 Word fan van De Wieden via [nm.nl/facebook](https://www.facebook.com/nm.nl)

DE WIEDEN-APP

Er is nu ook een gratis app met een wandeling door De Wieden voor iPhone en Android-toestellen. Onderweg krijg je informatie over de natuur en de geschiedenis van het gebied. Kaarten van wandel-, fiets- en kanoroutes, maar ook streekproducten en een heerlijke lunch vind je in het Bezoekerscentrum, Beulakerpad 1, Sint-Jans klooster [nm.nl/bcdewieden](https://www.nm.nl/bcdewieden)

TEKST: FRANS BOSSCHER / FOTO'S: YVES ADAMS / VILDA PHOTO, ANKO VAN BEEK / NATUURMONUMENTEN & BUITEN-BEELD, MARCEL VAN DEN BERGH / HOLLANDSE-HOOFTGE, PHILIP FRISKORN / FOTO NATURA, JOHN VAN DEN HEUVEL / BUITEN-BEELD, RUBEN SMIT / BUITEN-BEELD, RON POOT / BUITEN-BEELD, ROB NAGTEGAAL / BUITEN-BEELD

OTTER

In de jaren tachtig verdween deze viseter uit ons land. Tien jaar geleden begonnen de boswachters met het uitzetten van de otters in de kop van Overijssel. Van daaruit trekken ze succesvol naar andere delen van het land. Het verkeer is nu echter hun grootste vijand.

gewone oeverlibel op een zwanenbloem